

at dette i og for sig er et berettiget Hensyn. Jeg tror nok, at en lille Stat er særlig opfordret til at sørge for at have en dygtig diplomatisk Repræsentation, og det er en Misforstaaelse, naar man tror, at det er ganske ligegyldigt, af hvem og med hvilken Omfiigt man bliver repræsenteret i Udlandet. Det er ogsaa sandt, at vi ikke kunne vente nogen Tilgang af dygtige Kræfter i Karrieren, i hvilken Udstaterne ere saaledes, at en Mand maa regne at blive i subalterne Poster og væsentlig beskæftige sig med Afskrivning, til han bliver omtrent 70 Aar. Men jeg kan ikke forstaa, at dette Argument kan komme til at spille nogen Rolle ved Oprettelse af Poster under det nuværende Ministerium; thi det er jo et Princip i Udenrigsministeriet, naar der bliver Vacance i Udenrigsministeriet eller Diplomatiets, da at besætte disse Vacancer med Folk, som aldrig nogenstunde have gjort diplomatisk Tjeneste i deres Liv, medens Mænd, som fra Ungdommen af have helliget sig til dette Arbejde, blive ved Afskrivningen. Jeg veed ikke hvorfor, men det er et fast Princip i Udenrigsministeriet; lige siden 1870, tror jeg, har det været en med stærk Konsekvents fulgt Regel. Der er fra dette Things Side gjentaane Gaae anket derover, men det har ikke hjulpet. De to sidste Besættelser af diplomatisk Poster ere begge foregaaende i Kraft af alle mulige andre Hensyn end Hensynet til Tjenestens Løb. For nogle Aar siden fandt en saadan Ansættelse Sted, og der blev da ansat en Mand, som jeg forøvrigt anerkjender paa Grund af hans Begævelse og Dygtighed, nemlig den nuværende Gesandt i Wien, men han blev sat ind i den diplomatisk Karriere fra et Kavalleriregiment, hvor han, saavidt vides, var nærved Aldersgrænsen. Den Omstændighed, at en Mand skal falde for Aldersgrænsen, kan dog imidlertid ikke være noget afgjørende Hensyn for, at han skal komme til at repræsentere Danmark i Udlandet. Der er ajsentagne Gange blevet anket derover, men den næste Besættelse fandt ikke desto mindre Sted i Kraft af det samme Princip, idet et Medlem af dette Thing blev sat ind ved den derpaa indtrædende Vacance. Det er nu ikke nogen Tilfældighed, at en saadan Indstydelse i Karrieren finder Sted; det maa være ifølge en Regjeringsarundsetning; thi der havde forud for den sidste Ansættelse fundet en Forhandling Sted i Udvalget med den høitærede Minister, der vel sagde, at han ikke kunde binde Administrationen ved Poster, men dog bestemt erklærede i Anledning af den Bevilling, der blev forhandlet, at naar en Vacance fandt Sted i Løbet af det Aar, vilde Besættelsen ske igjennem Forfremmelse i selve Karrieren. Ikke

desto mindre, altsaa trods Ministerens udtrykkelige Erklæring, der blev gjentagen her i Salen, fandt Besættelsen Sted udenfor Karrieren, følgerlig stik imod, hvad den ærede Minister havde erklæret. Jeg har kun hørt en eneste Grund for denne Besættelses Nødvendighed eller for, at Ministeren gif fra, hvad han havde tilfagt os, det er nemlig den, at det skulde være sket i Landvæsenets Interesse. Jeg tror, at det var nogle jydsk Landboforeninger, der havde forlangt, at Besættelsen fandt Sted paa denne Maade. Jeg beklager, at denne Grund har været tilstede, fordi den vil end mere forringe Udfiigten til, at vi kunne vente nogen Forandring i det Princip, som hidtil er gjort gjældende. Selv om nemlig ogsaa den høitærede Minister paany maatte fremhæve Hensynet til Advancement, hvad han har gjort, og maafe ogsaa vilde sige os, at den næste Besættelse ganske sikkert vilde finde Sted indenfor Karrieren, vilde dette i ethvert Tilfælde kun kunne forstaaes med den Begrændsning: hvis ikke nogen Landboforening forlanger en anden Mand ansat; thi det har jo een Gang viist sig, at Landboforeninger ikke blot bedre end den høitærede Udenrigsminister forstaa at bedømme, hvem der skal ansættes i disse Poster, men at endog Hensynet til dem sættes høiere end de Forordringer, der ere stillede af, og de Tilfagn, der ere givne dette Thing. Jeg siger derfor, at saa længe vi ikke have Sikkerhed for, at Besættelserne finde Sted af Hensyn til den diplomatisk Tjeneste eller i det Mindste efter Aftale, som er truffet med os her, eller i ethvert Tilfælde saaledes, at man kan sige, at det er Udenrigsministeren selv, der besætter Posterne i Diplomatiets, og ikke Landboforeningerne, saa længe forekommer det mig, at alle mulige Argumenter, hentedede fra Advancementshensyn, maa bortfalde; og da der saa ikke er anført noget som helst Argument for disse Poster, er det, at Udvalgets Flertal ikke har fundet Grund til at anbefale dem. Hvis Thinget vedtager de to af Flertallet stillede Forslag, i Kraft af hvilke disse Poster skulle gaa ud, vil en Række andre Besættelser blive nødvendige, idet de følge direkte deraf. De ere imidlertid ikke optagne i Betænkningen, men forsaavidt de ikke maatte følge ligefrem af Endringsforslagernes Vedtagelse, ville de blive indsatte ved 3die Behandling. — Forøvrigt har Udvalget naturligvis som sædvanligt forhandlet med den høitærede Udenrigsminister om Stillingen udadtil, og det har herfra ikke Andet at berette, end at Betænkningen i saa Henseende indeholder alle mulige Oplysninger, som vi have været istand til at give, idet der i den findes en Bemærkning om, at Forhandlingerne med Spanien